

[Viggo Starcke.]

til staten og administrationen og giver toldvæsenet politimæssige beføjelser, som går langt udover dem, politiet har.

Der er af forskellige af de ærede ordførere — vel nok væsentligt med professor Munch-Petersens afhandling som kilde — blevet henvist til retsplejeloven, og også jeg vil gerne understrege, at de beføjelser, man eventuelt vil give toldvæsenet, i hvert fald ikke må gå udover retsplejelovens beføjelser. Det må kræves, at der er en påviselig grund for ransagning. Af alle de bestemmelser, som findes i retsplejeloven om ransagning, fra § 755 og videre, kan jeg særlig henvise til de bestemmelser, der findes i § 756 om ransagning overfor personer, der ikke er sigtede, for det er væsentlig dette problem, vi beskæftiger os med. Og når der henvises til valuta- og vareindsmugling eller -udsmugling, vil jeg gerne henvise til vareforsyningslovens § 19, hvori det udtrykkeligt understreges, at disse forsyndelser skal behandles som politisager, hvorimod retsplejeloven kræver, at sagerne falder ind under statsadvokaternes område. Endelig kræver retsplejeloven, at sådanne ransagninger ikke foretages af underordnede embedsmænd. Alt dette har været omtalt tidligere, men kan vistnok ikke siges for tit.

Bestemmelserne om skånsel og varsomhed understreges i lovforslaget, men jeg tror, at mange rejsende, som har været udsat for disse ærerørige behandlinger, ikke vil skrive under på, at de er blevet behandlet med skånsel og varsomhed. Jeg bebrejder ikke toldvæsenet og ikke toldvæsenets embedsmænd deres fremgangsmåde, men de høje instanser, som har ansvaret for, at toldvæsenet bruges til noget sådant. Det er der, ansvaret skal placeres. Der har været henvist til de bestemmelser, man har i Norge, hvor der er en generel beføjelse for toldkontrolørerne, som imidlertid er begrænset således, at det skal være personer mindst af toldkontrolørrang, eller, hvis en sådan mangler, den højeste toldembedsmand på stedet, der foretager ransagningen. Ifølge de undersøgelser, professor Munch-Petersen har fremskaffet fra Norge, foregår sådanne ransagninger yderst sjældent, og man oplever ikke i Norge lignende ublufærdige afklædningsscener som dem, man skiltes med her i Danmark. I Sverige forlanger lovgivningen udtrykkeligt, at der skal foreligge konkret mistanke; man udvælger ikke tilfældige ikke-mistanke.

Der er henvist til udsugning af valuta, men der kan jeg igen henvise til det, som

andre af de ærede ordførere har nævnt: de latterligt små beløb, det drejer sig om, og hvis man fra disse beløb vil trække omkostningerne ved at opretholde hele dette undersøgelsessystem og de forsinkelser, det giver, kan man vist godt sige, at det regnskab kommer ikke til at balancere særlig godt.

Jeg har desto værre ikke bemyndigelse til at nævne navne i sammenhæng med disse sager, men der er tilflydt mig underretning om forskellige kasuistiske eksempler, og et af de interessanteste tilfælde drejer sig om en kvinde, som er rejst til Sverige flere gange, og som under tre af disse rejser er blevet vaginaleksploreret. Dette viser, at disse vanærende indgreb foregår hyppigere, end befolkningen aner. Jeg synes, der må skrives ind overfor dette, vi kan ikke tolerere det. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Jeg er ganske enig; lad os få eksemplet frem, lad os få damen frem, så vi kan få det undersøgt!). Udmærket. Jeg har ikke bemyndigelse til at nævne navnet, men jeg har det hjemme.

Da man faktisk har en toldlovgivning her i landet, og det ikke er den, der er til debat ved dette lovforslags behandling, må man gå ud fra den lovgivning, som den er, og derefter tage stilling til det af den højtærede finansminister fremsatte lovforslag. Jeg vil da sige, at der ikke er tale om, at vi vil gå med til at give toldvæsenet disse bemyndigelser udover, at toldvæsenet højst må ligestilles med politiet. Men jeg kan ikke undlade at fremhæve, at hele det system, som toldvæsenet bygger på, har vist sig at være til stor ulykke for dette folk og for folkene i Europa i det hele taget i kraft af de spændinger, det fremkalder mellem nationerne, de rustninger, det gør nødvendige, de krige, det medfører, og hvad dansk toldpolitik har kostet Danmark, gør de færreste sig forestilling om. Det var Danmarks toldpolitik, der gjorde, at vi mistede Skåne, at vi mistede Halland, at vi mistede Blekinge, og den toldgrænse, som vi i sin tid trofast opretholdt mellem Danmark og Slesvig, var en medvirkende faktor til, at vi mistede Sønderjylland.

Vi vil ikke fra vor side gå med til at give toldvæsenet bemyndigelse til ubegrænset offentlig befaling af de rejsende, og hvis en sådan skal gives, vil vi overlade det til dem, der opretholder det nuværende system.

Finansministeren (H. C. Hansen): Det ærede medlem hr. Viggo Starcke sagde det vel nok formelt rigtige, at det eneste middel mod kropsvisitation, toldvæsen og